

Abraham-pakten

«Fra dette folk kom Kristus. Han kom etter kjødet fra Davids ætt og er Guds gave til hele verden».

Israel er selve «pakts-folket», og Gud har inngått mange pakter med dem. Disse paktene er ikke tidsbegrenset, men er evige løfter og betingelser, som Gud selv står bak. Vi møter gjennom disse Israels utvelgelse og følger folkets vandring gjennom historien. For en enkel oversikt kan vi stille dem opp slik:

- Pakten med Abraham er en løftepakt og ubetinget nådepakt. 1 Mos.12, 15 og 17.
- Pakten med Moses, lov-pakten, (de ti bud) en betinget pakt. 2.Mos. 20.
- Pakten med David kalles Konge-pakten. 2. Sam.7.
- Den nye pakt. Jeremia 31.

Disse paktene og løftene fra Guds side gir håp og fremtid til folket. Samtidig viser noen av paktene hvordan de utvides og slik inkluderer alle mennesker. De utgjør Guds plan for verdens forløsning og de hører sammen.

Gud demonstrerte gjennom patriarkene hva han hadde til hensikt å gjøre. Abrahams Gud er paktens Gud. Isaks Gud er offerets og forsoningens Gud. Jakobs Gud er forandringens Gud. Så kan vi slå fast; Israels Gud er «Fedrenes Gud», men han er også din og min Gud. I Abraham lovet han verden evig liv. I Isak lovet han verden soning av synd og i Jakob lovet han verden en total forvandling.

Abraham er hedningenes far. Hvordan? Jo; Gud kalte ham mens han var hedning. Abraham er også jødernes far, fordi han senere ble omskåret. *Og han fikk omskjærelsens tegn til segl på den rettferdighet av tro som han hadde fått da han var uomskåret. Slik skulle han være far til alle de troende som er uomskårne, så rettferdigheten kunne bli tilregnet også dem, og likeså far til de omskårne som ikke bare har omskjærelsen, men også følger i fotsporene av den tro som vår far Abraham hadde da han var uomskåret. Rom. 4.11 – 12.*

I denne artikkel skal vi løfte frem den pakt Gud inngikk med Abraham. Denne pakt danner grunnlaget, ikke bare for dette folket, men også for Guds menighet.

Du skal bli en velsignelse!

Og Herren sa til Abram: Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! Jeg vil gjøre deg til et stort folk. Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse. Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og den som forbanner deg, vil jeg forbanne. Og i deg skal alle jordens slekter velsignes. 1.Mos.12.1-3.

Ordet «velsignelse» innebærer noe positivt og godt, som vi får utelukkende av nåde. Det motsatte av velsignelse er «forbannelse». Dette ordet er negativt og innebærer alt som er ondt og forferdelig. At både velsignelse og forbannelse kan komme fra samme kilde er ikke lett å forstå, men slik er det faktisk.

Vi går tilbake til år 2000 før Kristi fødsel. Her finner vi Abraham i storbyen Ur i landet Kaldea, som tilsvarer dagens Irak (Babylon). Avgudsdyrkelsen var stor og hadde gjennomsyret samfunnet. Også Abraham og hans familie var påvirket av dette. *Så sier Herren, Israels Gud: Fedrene deres, blant dem Tarah, Abrahams og Nakors far, bodde i gammel tid på den andre siden av elven. De dyrket fremmede guder. Jos. 24.2.*

En videreføring

Tiden kom for en videreføring av de første profetier og de store løfter om en forløser for hele verden (1. Mos. 3.15). Gud trengte et folk, for å virkeliggjøre dette. Valget falt på Abraham, og ut fra han ble dette folket dannet. Gud åpenbarte seg for Abram, kalte ham inn i et nytt gudsforhold og ledet ham til et nytt land. I de dagene ble det lagt et grunnlag for begivenheter som skulle vare flere tusen år inn i fremtiden. Pakten Gud Herren opprettet med Abraham gjaldt folket og landet hans og alle verdens nasjoner (1.Mos.12.1-3).

Pakten blir inngått

Første Mosebok 15 beskriver i detalj denne pakts inngåelse. En pakt som den gang ble inngått, handlet om noe mer enn noen linjer på et papir. Det handlet om liv og død for de som var involvert. En dyp søvn kom over Abraham, mens Gud selv

dro som en luende ild mellom offerstykkene. Gud ordnet denne avtalen og Gud sverget ved seg selv.

Med denne handling ville Gud si: «Abraham, i dag oppretter jeg en pakt med deg og denne pakten må holdes. Men jeg vet at du ikke kommer til å gjøre det, du kommer til å bryte pakten. Og dine etterkommere etter deg kommer også til å bryte pakten. Straffen for det er død og forbannelse. Men den straffen, den død og den forbannelse, skal jeg ta på meg!»

Den dagen for rundt 4000 år siden talte Gud profetisk om korset, forsoningen og om Jesu stedfortredende død og oppstandelse for oss! Gud ville selv ta straffen for oss, gjennom sin sønn Jesus Kristus. Som Abraham fikk erfare at han var satt på sidelinjen da Gud inngikk pakten, så var også vi satt på sidelinjen da Gud holdt oppgjør med synden i sin Sønn på korset.

Løftene

Løftene Abram fikk, var ubetingede løfter og baserte seg kun på det Gud ville gjøre. Han gjentar hele fem ganger; «jeg vil». Det var ikke gitt noen lov på den tiden, men heller en opplevelse av nåde og et gudsforhold, basert på tro og lydighet. *«Da Skriften forutså at det er ved tro Gud rettferdiggjør hedningene, forkynte den på forhånd dette evangelium for Abraham: I deg skal alle folk velsignes» Gal.3.8.*

Budskapet var i sin dypeste form et godt budskap om Frelseren som skulle komme, han som er Abrahams ætt. Når Abram trodde dette, ble han rettferdiggjort og det uten en eneste lovgjerning.

Velsignelsen og forbannelsen

Den profetiske oppfyllelsen av dette løftet har vist forskjellige reaksjoner gjennom tidene. Både enkeltmennesker og folkeslag har reagert med å velsigne eller forbanne folket. Mange har latt hatet flomme over Israel og ønsket dem døden. Andre har sett løftene Gud har gitt og velsignet folket. Felles for begge disse innstillinger er at deres holdninger vil falle tilbake på dem selv. Den som velsigner Israel, blir selv velsignet. Den som forbanner Israel, vil selv bli forbannet. Bak denne alvorlige profeti står Gud, han som ser alt, vet alt og har den fulle oversikt.

Velsignelse over hedningefolkene.

Guds velsignelse er i første rekke knyttet til ætten, som er Kristus. Den som tar imot Jesus blir velsignet med den troende Abraham. Forbannelsen og fordømmelsen er tatt bort for hvert menneske som er i Kristus Jesus. Han ble en forbannelse for oss, for at vi aldri skulle smake den.

Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at han ble en forbannelse for oss. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre. Dette skjedde for at Abrahams velsignelse skulle komme til hedningene i Kristus Jesus, for at vi ved troen skulle få Ånden som det var gitt løfte om. Gal. 3.13-14.

Forbannelsen

Den som forkaster Israel, forkaster i realiteten også ætten – Kristus. Han som så klart kommer ut fra Israel og i endens tid skal vende tilbake til Israel. Den antisemittiske ånd er også antikristens ånd, som allerede nå er i verden. Det er sørgelig å se hvordan mennesker over hele verden lar seg gripe av denne løgnens makt og pådrar seg forbannelsen.

En pakt er alltid en viktig avtale mellom to parter. Men disse pakter er annerledes. De er ensidige avtaler, garantert fra Guds selv. Gud viste nemlig at menneskene ikke var i stand til å holde noen av disse pakter. Det er Gud som setter betingelsene og forutsetningene. Han inviterer mennesket til å akseptere dem, for så å nyte godt av paktens velsignelser.

Disse pakter er knyttet til et bestemt folk, som har forvaltet dem og brakt dem videre til verden, nemlig jødefolket. Paulus så dette klart i Rom 9 hvor han sier: *«De er jo israelitter. Dem tilhører barnekåret og herligheten og paktene og lovgivningen og gudstjenesten og løftene. Dem tilhører fedrene, og fra dem er Kristus kommet etter kjødet, han som er Gud over alle ting, velsignet i evighet. Amen».* Rom. 9.4-5.

I den gamle pakt ble de rettferdiggjort ved å tro på ham som skulle komme, Jesus Kristus. I den nye pakt blir vi rettferdiggjort ved å tro på ham som har kommet. Paulus forklarer dette veldig tydelig i Romerbrevet. *«Kong David priser det menneske salig som Gud tilregner rettferdighet uten gjerninger. Rom.4.6».* *«Vi sier jo at troen ble regnet Abraham til rettferdighet»* skriver Paulus i Rom.4.9.

Finnes det frelse i Abrahams pakten?

Både Israel og menigheten eksisterer som et resultat av Guds initiativ og trofasthet. Guds utvelgelse av det jødiske folk er ikke forankret i paktene ved Sinai, men den er forankret i paktene med Abraham. I Guds kall til Abraham i 1. Mosebok

12.1-3 gir Gud løfte om et folk, et land, og gjennom Abraham skulle alle slekter på jorden bli velsignet. I dette løftet lå budskapet om Messias og frelse til en hel verden.

Paulus setter et tydelig skille mellom pakten ved Sinai og pakten med Abraham. «*En pakt som Gud først har gjort gyldig, blir ikke opphevet av loven som kom 430 år senere, slik at løftet settes ut av kraft. Hvis arven ble gitt ved loven, er den ikke lenger gitt ved løftet. Men det var ved sitt løfte Gud skjenket arven til Abraham.*» Gal.3.17-18.

Guds pakt med Abraham og det Jødiske folk, ble ikke opphevet ved Jødernes forkastelse av Jesus som Messias.

- Paulus sier i Rom.11.11 «... *Har de snublet for at de skulle falle? Langt derifra! Men ved deres fall er frelsen kommet til hedningene for å vekke Israel til nidkjærhet*».
- Peter sier endog i Apgj.3.17-18: «*Jeg vet nok, brødre, at dere handlet i uvitenhet, akkurat som rådsherrene deres. Men slik oppfylte Gud det han hadde latt alle profetene forkynne på forhånd, at hans Messias skulle lide*»
- Rom.11.26: «*På denne måten skal hele Israel bli frelst, slik det står skrevet: Fra Sion skal redningsmannen komme, han skal ta bort gudløsheten fra Jakob.*»

I Kristus Jesus blir jøder og hedninger podet inn i oliventreet som Romerbrevet 11 beskriver. I dag vender jødene hjem til dette landet, som Gud engang gav dem, slik profetene vitnet om. Aldri har et folk blitt drevet ut fra sitt land, for så etter nærmere 2000 år å vende tilbake. Mot alle odds etter andre verdens krig, på asken av Holocaust, blir denne nasjonen gjenopprettet på nytt. Dette skjer fordi pakten med Abraham og utvelgelsen av Israel fortsatt gjelder. Fremover kommer Israel til å spille en sentral rolle i de store avslutningshendelser i Guds frelsesplan.

Jødene er Skriftens folk.

Jødene fikk Guds ord ved åpenbaring og har tatt vare på det og gitt det til oss. Fra dette folk kom Kristus. Han kom etter kjødet fra Davids ætt og er Guds gave til hele verden. Men da han kom, ble han ikke mottatt av sitt eget folk, men ble forkastet.

I det gamle testamente er det doble løfter av den kommende Messias og et dobbelt bilde av den kommende Messias. Han skildres som den store og mektige konge som skal herske fra hav til hav, og fra elven til jordens ender. Til andre tider fremstilles han som den ringe, forkastede og foraktede. Den som mennesker vender seg bort i fra.

De jødiske skriftlærde har hatt og har fremdeles store vanskeligheter med dette, og hevder at det må være to «Messiasskikkelser» det er tale om. En Messias som er Josefs sønn og en Messias som er Davids sønn. Vi vet at det er den ene og samme Messias. Vi har fått oppleve hva gamle Simeon profeterte: Et lys til åpenbaring for hedningene og en herlighet for ditt folk Israel. Dette løftet lyser og vi ser begynnelsen til en gryende vår og åndelig vekking blant dette folket i dag.

Abraham-pakten lyser fremdeles tydelig ut fra Skriften.

Gordon Tobiassen